

På utbyte i **Kanada**

HT 2016 – VT 2017

Thomas Eliasson

Fotot är från Algonquin Provincial Park, en dags bilresa norr om Guelph. Höstens färger har precis börjat synas i träden.

Min tid på SLUs husdjursagronomprogram var inne på sitt fjärde år och examen kom allt närmare. Men jag kände mig inte riktigt klar än, det var något som saknades. Jag gick på ett informationsmöte för utbytesstudier, men kände att det var lite för ”stort” för mig. Efter några dagars funderande och samlande av mod valde jag ändå att skicka in en ansökan. Jag blev antagen! Först till utbytesprogrammet och sedan till mitt förstahandsval, University of Guelph i provinsen Ontario, Kanada.

Jag valde att åka till Kanada för naturen och klimatet, men också för att landet alltid fascinerat mig. Det verkade tryggt och säkert men ändå väldigt annorlunda gentemot Sverige, en lightversion av USA. Universitetet låg i den del av Kanada där större delen av befolkningen bor. Toronto, Montreal och Ottawa var allt från en timme till en förmiddags resa bort. Samtidigt fanns storslagen natur alldeles inpå knuten, exempelvis Niagarafallen. Det är också i denna del av landet en stor del av Kanadas animalieproduktion befinner sig. Vilket passade perfekt för en vetgirig husdjursagronom.

Upphämtning från flygplatsen, 33°C den 30:e augusti.

University of Guelph är ett universitet med mycket tradition och universitetsliv. Det var verkligen det optimala valet för en som ville uppleva hur det går till i Nordamerika. Universitetet låg beläget i staden Guelph med runt 110 000 invånare. Det startade som ett lantbruksuniversitet men inhyste nu utbildningar från de flesta kategorier, totalt runt 30 000 studenter. Boendet kunde jag ansöka om redan innan jag lämnade Sverige, vilket var väldigt smidigt. Jag valde att bo på campus i ett townhouse. Av en slump mötte jag ena huskamraten redan på flygplatsen, han var från Italien. Jag såg många fördelar med att bo på campus, framförallt var det lätt att lära känna nya människor. Universitetet hade också väldigt många som jobbade med välkomstaktiviteter. Vi utbytesstudenter hade tre extra lära-känna-dagar innan Orientation week startade för alla nya studenter.

Alla resisdens på campus övade in en egen dans och formation, här visar vi upp vår på universitets idrottsarena. Vi var The West Wolves. Detta var själva finalen på O-week innan studierna tog vid. Någon vecka senare hejade vi på universitetslaget i amerikansk fotboll här, The Gryphons.

När jag lämnade Sverige tänkte jag att vädret kommer att vara rätt så likt, så packningen blev rätt så tunn. Men efter en tid insåg jag att det ändå fanns en hel del olikheter. Sensommaren höll i sig ända till slutet på oktober med temperaturer mellan 15 och 35 grader så gott som varje dag. Vilket var helt underbart, men när vintern väl kom insåg jag dock varför de i början höll en kurs i hur man klär sig för vintern i Kanada. Jag som Norrlänning tänkte att det inte var nått problem. Men när man en morgon går ut i snöiga -10 för att sedan under lunchen gå ut i soliga +15 och slutligen på kvällens promenad från puben, frysa ihjäl i ett 0-gradigt isande regn. Förstod jag vad de menade med att Kanada kan ha alla olika typer av väder under en och samma dag.

Appropå Sverige, här är vi på curlingkurs. Lärarna sa att de skulle lära alla utom mig att curla, eftersom vi redan är tillräckligt bra. Haha.

Den största utmaningen var nog att lära sig leva utan en väl fungerande kollektivtrafik, bara att ta sig till Toronto (knappt 7 mil) kunde ta allt från 2 till 5 timmar! En resa som lätt kördes med bil på 40 minuter. Vilket gjorde att jag istället hyrde bil för många resor, det var också billigare än kollektivtrafiken om man var två eller fler. Bra att veta, biluthyrning sker endast mot kreditkortsbetalning.

Toronto var en väldigt fin stad på sensommaren, här på väg till Toronto Island.

Snowman Trump

De flesta bekymmer löste sig dock snabbt då universitetet hade en helt fantastisk stab med anställda som hjälpte till med val av kurser och mycket annat. Det var väldigt välbehövligt när jag skulle ansöka om studentvisum. Precis då gick Kanadas immigrationssystem väldigt trögt eftersom presidentvalet i USA nått sin final... Normalt behövs inte visum för att stanna en termin, men jag valde i slutet på första terminen att stanna en termin till.

I stora drag har tiden i Kanada varit den absolut, utan tvekan, **bästa tiden i mitt liv**. Det har varit stunder när det känts väldigt tufft och lite hopplöst men det har alltid varit värt det, många gånger om. Studietakten i Kanada är helt annorlunda än i Sverige. Terminen är bara 14 veckor lång, 12 veckor studier och två veckor för tentamen. Vanlig studietakt är 4–6 kandidatkurser eller 1–3 masterskurser per termin, de flesta kurser motsvarar 6hp i Sverige. När man läser mastern görs också ett mycket omfattande examensarbete under 1–2 års tid.

Denna kanon riktades skämtsamt av några studenter mot ledningens fönster för många år sedan. Nu är det tradition att smyga dit på natten och måla om den. Utbytesstudenterna kunde såklart inte missa det!

Kurserna i sig var också mycket mer krävande än i Sverige. Här är innehållet från en av mina kurser inom Animal Science:

- 3 föreläsningar per vecka
- 10 inlämningsuppgifter
- 10 tidsbegränsade quiz
- 5 studiebesök
- 2 tentor (en mid-term och en final)

Alla moment utom föreläsningarna var dessutom betygssatta på ett eller annat sätt. Men det gav också mycket, studenterna blev verkligen redo för arbetslivet. Något jag saknat i många av kurserna vid SLU; anknytning till verkligheten. Under de två terminerna jag var i Guelph gjordes ett 15-tal studiebesök till lantbruk med olika inriktning, Kanadas största foderkvarn och lite annat smått och gott. Det bästa med besöken; vi fick oftast åka de gula skolbussarna man ser i Amerikanska filmer. ☺ Det var också ett bra tillfälle att lära känna Kanadensiska studenter. Det var inte ofta Animal Science fick utbytesstudenter, så många var väldigt intresserade av hur det går till i Sverige.

Ett studiebesök gick till Canadian Dairy Expo. Här i ett av utställarnas bås med min klass från en masterkurs. Kanske inte den mest representativa bilden dock...

Här är en annan bild från ett av studiebesöken, just denna gård hade exceptionellt vackra kor. Kolla foderbordet, vilken glans!

Under kursernas gång knöts också ovärderliga kontakter med lärare, och professorer. Något som ledde till att jag fick egen dator och en arbetsplats tillsammans med en grupp doktorander under andra terminen. Redan när studenterna i Kanada börjar sin master öppnas många dörrar. Det var helt okej att ta en öl med sina professorer eller bara titta in på kontoret för en pratstund över en kopp kaffe. Något som också ledde till intressanta projektidéer. Jag jobbar just nu på en modell som kan komma att förenkla livet för människor med typ 1 diabetes. Det började som ett kursprojekt i en kurs men kom att växa till något mycket större tack vare bra stöd från en professor.

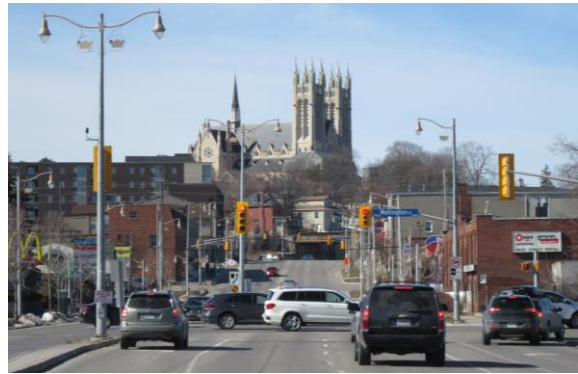
Här hjälper jag en av doktoranderna med utfodring i universitets fisklab.

Turistar på den snöbeklädda prärien i Saskatchewan. Fäلت så långt ögat kan nå och kallt. Men det varma bemötandet av lantbrukaren och hans familj vägde upp det kalla vädret.

Med så många positiva intryck blev det också väldigt tufft att lämna Kanada. Min kanadensiske granne kom att bli min bästa vän och någon jag umgicks med dagligen de sista månaderna. Vi besökte tillsammans många roliga utflyktsmål, bland annat ett lokalt bryggeri där vi fick lära oss brygga öl. Det blev också många nattliga besök på Tim Hortons för en kopp te. I efterhand är jag väldigt glad att jag vågade söka mig utanför gruppen av utbytesstudenter och lära känna Kanada och lokalbefolkningen mer. Det blev många oförglömliga minnen.

Något man lätt glömmer såhär i efterhand är vardagslivet. Det tog ett tag att ställa om sig till dollar i affären, den Kanadensiska dollarn står lägre i kurs än den Amerikanska. Utbudet av skräpmat var också överväldigande, bara på universitetet fanns det ett 20-tal snabbmatsställen. Exempelvis Subway, Tim Hortons, Starbucks och KFC med flera. Men sökte man lite extra i matbutikernas sortiment, kunde man hitta råvaror med hög kvalitet, precis som i Sverige. Det var också rätt så skönt att bo i ett townhouse med kök, där lagades många luncher och hembjudningar. För det mesta använde jag benen för att ta mig runt, det var lätt att orientera sig i Guelph med omnejd.

En kall men uppfriskande morgonpromenad till mataffären. Bondens marknad hade öppet året runt på lördagar. Där kunde man bl.a. köpa helt fantastiska eko-råvaror från en Amish-familj.

Vad var då det bästa med tiden i Kanada? Helt klart mötet med alla människor, både inkommande studenter och lokalbefolkning. Kanadensare är väldigt vänliga och hjälpsamma, det var inte svårt att hitta nya vänner. Jag blev väldigt förvånad över hur mångkulturellt Kanada är, men det hänger nog ihop med att landet är så ungt. Firandet av Kanada 150 år startade under 2017, precis innan jag lämnade landet.

Här är jag med några av de andra utbytesstudenterna på en kväll i hur man blir Kanadensare. Jag försöker se ut som en älg...

Värt att nämna är också den suveräna möjligheten att utveckla språket, framförallt engelskan men också andra språk. När man umgås en del med en grupp bestående av tyskar, österrikare och holländare, snappar man snabbt upp en hel del tyska och holländska. Min huskamrat var dessutom väldigt duktig på att svära på italienska, vilket jag nu lärt mig minst lika bra. 😊

Nu när du läst igenom denna reseberättelse kanske du känner dig lite mer sugen på att åka. Jag hoppas du gör det, det kommer med stor sannolikhet bli en oförglömlig tid i ditt liv. Och har du väl bestämt dig och är på väg, planera inte för mycket utan passa på att njuta också. Tiden går tillräckligt fort ändå.

Lycka till, hälsar

På vägen till Kanadas London, hittade vi detta samhälle. Som visade sig vara en mycket viktig knutpunkt under järnvägens utveckling.

University of Guelphs maskot, The Gryphon. Det ryktades att om man la handen på näbben, skulle studierna lyckas.